

Ankestyrelsens principafgørelse 262-09

Resume:

En kommune kunne ikke tilbagekalde en skønsmæssig afgørelse om bevilling af merudgifter. Tilbagekaldelsen var sket med henvisning til nye vejledende takster for kosttilskud til diabetikere. Disse takster burde have været kendt af kommunen ved bevillingen.

Efter almindelige forvaltningsretlige principper var betingelserne for at tilbagekalde en begunstigende forvaltningsakt forholdsvis strenge og beroede på en konkret afvejning af en række forhold.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at den løbende bevilling var givet for et år, hvorefter den skulle tages op igen, og den havde derfor ikke virkning over en længere årrække. Det forhold, at der var givet en frist på 3 måneder for tilbagekaldelsens ikrafttræden, kunne ikke tillægges afgørende betydning.

Love:

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 941 af 1. oktober 2009 - § 100

Sagsfremstilling:

Kommunen traf den 17. september 2008 afgørelse om, at ansøger fortsat var berettiget til en merudgiftsydelse på 1.500 kr. Han havde i forbindelse med ansøgning om forlængelse af dækning af merudgifter oplyst, at han havde uændrede udgifter til medicin og diæter på grund af sin sukkersyge.

Kommunen henviste til, at efter bekendtgørelsen om tilskud til nødvendige merudgifter § 7 skulle merudgiftsydelsen genvurderes mindst en gang årligt for de forventede nødvendige merudgifter for det kommende år.

Ansøger blev derfor bedt om at kontakte kommunen i god tid inden den 1. september 2009 med henblik på vurdering af en eventuel forlængelse.

Kommunen tilbagekaldte afgørelsen ved brev af 24. september 2008 med henvisning til, at man på baggrund af en undersøgelse fra Velfærdsministeriet ikke længere anså ansøgers nødvendige merudgifter til kost til at ligge mellem 366 og 430 kr., men kun mellem 103 kr. og 162 kr. månedligt. Merudgiftsydelsen ville på den baggrund bortfalde ved udgangen af december måned.

Det sociale nævn fandt, at ansøger havde ret til merudgiftsydelse efter servicelovens § 100 på 1.500 kr. om måneden i perioden fra den 1. januar 2009 til den 31. august 2009.

Nævnet begrundede afgørelsen med, at kommunen ikke kunne tilbagekalde afgørelsen af 17. september 2008.

Nævnet oplyste, at det fulgte af almindelige forvaltningsretlige principper, at adgangen til at tilbagekalde en begunstigende forvaltningsakt var snæver. Adgangen afhang af indgrebets intensitet, borgerens mulighed for at indrette sig på den nye situation, der skabtes ved tilbagekaldelsen, og på hvilket tidspunkt tilbagekaldelsesgrunden var opstået. Hvis tilbagekaldelsesgrunden havde eksisteret forud for den oprindelige afgørelse, ville der normalt ikke være adgang til at tilbagekalde en begunstigende forvaltningsakt, medmindre borgeren havde gjort sig skyldig i svig eller tilsidesat sin oplysningspligt (Hans Gammeltoft-Hansen m.fl., Forvaltningsret, 2. udgave, Djøf forlag 2002 s. 946 – 949).

Nævnet lagde vægt på, at Velfærdsministeriets undersøgelse af merudgifter til diabeteskost blev udgivet den 7. august 2008, og at den derfor burde være kendt af kommunen fra denne dato. Kommunen henførte selv årsagen til fejlen til den interne koordinering og beklagede det hændte.

Nævnet lagde ligeledes vægt på, at der ikke var sket en ændring af lovgrundlaget, der gjorde afgørelsen af 17. september 2008 ulovlig. Velfærdsministeriets undersøgelse var alene et fortolkningsbidrag, der skulle undergå en konkret vurdering, hvorfor det ikke var indlysende for ansøger, at afgørelsen var forkert.

Nævnet fandt endvidere, at bortfald af en handicapkompenserende ydelse på 1.500 kr. om måneden måtte anses for et indgreb, der havde en væsentlig betydning for borgeren.

Nævnet fandt på baggrund af ovennævnte samlet, at kommunen måtte bære risikoen for, at den havde truffet afgørelse uden at inddrage Velfærdsministeriets undersøgelse i vurderingen. Det forhold, at kommunen allerede efter en uge tilbagekaldte afgørelsen, kunne ikke i sig selv på baggrund af ovennævnte medføre et andet resultat.

Kommunen klagede over nævnets afgørelse.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, om en kommune var berettiget til at tilbagekalde en i september 2008 udstedt bevilling om merudgifter med henvisning til Velfærdsministeriets undersøgelse af merudgifter til diabeteskost af 7. august 2008.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at kommunen ikke havde været berettiget til at tilbagekalde sin afgørelse af 17. september 2008.

Det betød, at ansøger var berettiget til hjælp til dækning af merudgifter i bevillingsperioden frem til 31. august 2009.

Ankestyrelsen lagde ved afgørelsen til grund, at kommunens afgørelse af 17. september 2008 var en skønsmæssig afgørelse, der var begunstigende for ansøger.

Det var videre lagt til grund, at kommunen havde tilbagekaldt afgørelsen den 23. september 2008 med 3 måneders varsel. Begrundelsen var, at kommunen ønskede at lægge nye vejledende takster til grund for vurderingen af merudgifter i forbindelse med diabeteskost med baggrund i en undersøgelse iværksat af Velfærdsministeriet.

Tilbagekaldelsen var sket på ulovbestemt grundlag.

Betingelserne for tilbagekaldelse efter almindelige forvaltningsretlige principper om tilbagekaldelse af begunstigende forvaltningsakter, som en adressat ønsker opretholdt, må anses for at være forholdsvis strenge og bero på en konkret afvejning af en række forhold.

De forhold, der indgår i den konkrete afvejning, er blandt andet tilbagekaldelsesgrunden (disse kan tillægges forskellig vægt), indgrebets intensitet, om tilbagekaldelsen vedrører faktiske oplysninger contra omvurderinger af oplysninger eller nye retlige forhold, om hensynet bag tilbagekaldelsen kunne være taget i betragtning ved den oprindelige afgørelse, og om der er fejl på adressatens side.

Endvidere indgår det i afvejningen, om der er tale om et løbende retsforhold over en længere årrække, og om der er givet varsel og frist for tilbagekaldelsen.

Ankestyrelsen lagde ved afgørelsen vægt på, at hensynet til det offentlige økonomi og hensynet til at sikre lighed og konsekvens i administrationen ikke var tilstrækkeligt tungtvejende grunde til en tilbagekaldelse til ugunst for ansøger. Ankestyrelsen fandt, at indgrebet havde væsentlig betydning for ansøger, samt at hensynet bag tilbagekaldelsen kunne være taget i betragtning ved den oprindelige afgørelse, og at behovet for tilbagekaldelsen ikke skyldtes forhold, der kunne bebrejdes ansøger.

Endelig lagde Ankestyrelsen vægt på, at selv om der var tale om en løbende bevilling, der udvidede muligheden for tilbagekaldelse, var den konkrete bevilling på et år, hvorefter den skulle tages op igen, og den havde derfor ikke virkning over en længere årrække. Det forhold at der var givet et en frist på 3 måneder for tilbagekaldelsens ikrafttræden kunne ikke tillægges afgørende betydning.

Ankestyrelsen kom således til samme resultat som det sociale nævn.

År for udstedelse

2009

Dato for underskrift

30.12.2009

Offentliggørelsesdato

10.07.2013

Status: Gældende

Paragraf

§ 7, § 100,

Lovområder

Serviceleven,

Emner

Skøn, Vejledende takster,

Tilbagekaldelse af begunstigende forvaltningsakt, Merudgifter,

Kosttilskud,

Journalnummer J.nr.: 3500223-09

3 relaterede principmeddelelser

07.11.2019

Ankestyrelsens principafgørelse 50-19

Merudgifter til voksne, Sagsbehandling,
Udrednings- og sagsbehandlingsmetode, Oplysningspligt,

Oplysningspligt og helhedsvurdering En kommune skal oplyse en sag i tilstrækkeligt omfang, inden den træffer afgørelse efter den sociale lovgivning. Kommunen skal inddrage borgeren og vurdere borgerens ansøgning og spørgsmål om hjælp i forhold til al...

10.07.2013

Ankestyrelsens principafgørelse 226-11

Merudgifter til voksne, Funktionsniveau, Kursusudgifter, Begge ægtefæller,

Når begge forældre har nedsat funktionsevne, som følge af samme type lidelse, skal der ved udmåling af støtte til et handicaprelateret familiekursus medtages udgifter for hele familien hos den ene forælder. Udgiften skal i dette tilfælde ikke opgøres ...

11.07.2013

Ankestyrelsens principafgørelse C-28-04

Ophold, Betaling, Beslutning truffet af kriminalforsorgen,

Forældre til et barn, der var under 18 år, kunne afkræves betaling for barnets ophold i døgninstitution som alternativ til afsoning. Ankestyrelsen lagde til grund, at der ikke i den nugældende betalingsbekendtgørelse er fastsat bestemmelser, der gene...

Ring: 33 41 12 00 mandag-torsdag kl. 9-15, fredag kl. 9-12

Adresse: Ankestyrelsen, 7998 Statsservice

Mail: ast@ast.dk

Sikker mail: sikkermail@ast.dk

[Tilgængelighedserklæring](#)

